

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Єдиний брой 10 стотинки.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намира въ ул. „Шуменска“, сръбцу Варненската Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ѣе.

За единъвъ. с.м. въ 1 ст. за единъ
пътъ 12 ст., за 2 пъти, за единъ
вече, до 10 пъти — по 8 ст., за единъ
кв. с.м. на другитѣ страници за единъ
пътъ 7 ст., за два пъти 6 ст. и за по
вече, до 10 пъти — 5 ст. и за по-обл
вления на Слѣдебнитѣ Пристапи по 3 ст
на дума, а за хазновитѣ такива—по
4. стот.

ТЕЛЕФОНЪ № 163

Единъ брой 10 стотинки.

гр. Варна, 4-5 августъ 1907 година.

Секретарь: Х. К. ИВАНОВЪ

БЪЛГАРСКО ТЪРГОВСКО ПАРАХОДНО ДРУЖЕСТВО
ВАРНА.

Объявление.

Варна, 1 Августъ 1906 г.

Дирекцията.

улица „ЦАРЬ БОРИСЪ“ подъ Гражданския Клубъ.

Нуждающитѣ се ще намѣрятъ съ много износици цѣни. Продажба на едро. Поръчките се изпълняватъ **точно и** **ануратно.**

Съ почитание: **ВЪЛЮ ДУКОВЪ.**

„ВЕЛИКО ТЪРНОВО“

Споразумение до **БРАТЯ АЗИЗОВИ**, търговци.

ХАР. МУТАФОВЪ

КОМИСИОНА ЕКСПЕДИЦИЯ

Прѣдставителство на мѣстни и ино-
странни фирми и фабрики.
Продажба на храни въ вагони
срѣщу комисиона.

Продавамъ всѣчки мебели

Ha

Хотелъ „ВЕЛИКО ТЪРНОВО“

кревати, маси, столове и други принадлежности. За споразумение до съдържателя на хотела.

ВАЖНО ЗА СТРОИТЕЛИТЪ!

Честъ имамъ да извѣстѣя на всички г-да строители тукъ и въ провинцията, че въ дърво-вия ми СКАЛАДЪ нахождащъ се до камчийския мостъ, се нами-ра всѣкакъвъ дървенъ изра-ботенъ строителенъ мате-риалъ, като греди, мертеци, бинари, дъски изработени за дюшеме и още много други необ-ходими материали за пострѣйки, също циментъ хидролически, варъ и други зидарски необ-ходимости.

ЗЖБНИЯ ЛЪКАРЬ
М. Д-ръ НЕДЪЛКОВА

Прѣглежда и лѣкува болни еже-
дневно въ 8—12 и 3—5 ч. сл. обѣдъ.
Ул. „Балканска“, срѣщу новата
църква „Св. Петка“, № 239.

На ТЪРГОВСКОТО АКЦ. Д-ВО
„РЪШИТЕЛНОСТЪ“

въ Варна пристигнаха Английскитѣ
камени въглища

„кардифъ“
и се продаватъ съ цѣни умѣрени.
Качество гарантирано.

Борбата на народното — учителство.

Днесъ, когато правителството се готви да отпразнува двадесетгодишния юбилей на княза, когато се тъкми да парадира прѣдъ свѣта съ културнии напрѣдѣкъ на България прѣзъ тѣзи 20 години, когато иска да се самопохваля съ своя държавнически тактъ и съ нмимитѣ си заслуги, принесени народу, — народното учителство, онова учителство, което изнесе и носи на плѣщитѣ си културния подемъ на нашата страна, онова учителство, което въ колиби, села и градове, въ тѣсни, влажни, прашни и задушливи училищни помѣщения безшумно твори свѣглата бѣднина на своята родина, което гонено, хулено, слабовѣзнаграждавано, подхвърлено на гладъ и мизерия, създава отъ растящитѣ поколѣния просвѣтени граждани и културни дѣйци, днесъ е изложено на отмѣстителна, дръзка и дива гонитба отъ страна училищнитѣ власти, които стѣпкаха интереситѣ на народопросвѣтното ни дѣло за угода на своитѣ ниско пробни партизански амбиции.

Българското народно учителиство; което всѣкога е било вѣренъ, буденъ и смѣлъ стражъ на народнитѣ правдини и свободи, тѣпкани отъ царедворцитѣ и политическитѣ търговци; което винаги е вървѣло рѣка за рѣка съ народа, — не можеше да гледа безучастно, какъ вилиѣщата отъ четири години реакция безпаказно светотѣства съ народнитѣ сѣдбини, не можеше спокойно да търпи оная развала, оная корупция, която въ послѣднѣо врѣме оставя дълбоки слѣди въ нашия политико-общественъ животъ; не можеше без-

мълвно да наблюдава, какъ една шепна властници прѣстѣпно и цинично се гаврятъ съ законитѣ на страната и безнаказано разпилватъ за своитѣ лични интереси: народнитѣ богатства; не можеше мълкомъ да понесе ония дълбоки рани, които сѣмболовщината нанесе на отечеството ни. . . . Защото то носи отзивчивото сърце на подрастващата демократия, защото то има будното съзнание на доблѣстния и примѣрния гражданинъ. И неговиятъ гласъ на справедливо негодудване, на възмущение, се понесе въ колиби, села и градове навсякъде изъ нашата родина, дѣто достойно носи тежкия кръстъ на своя апостолатъ.

Можеше ли да се доведе до краен кракъ клика отъ смѣлата, самоотвержена проповѣдъ на народния учителъ противъ нейнитѣ ненаказани беззакония? — Не. Тази проповѣдъ смущава калнитѣ съвѣсти, разбърква покваренитѣ управнишки души. И двеститѣ властници, които съ насилие, отмъщение и бравяране на обществената съвѣсть управляватъ страната, отвориха жестока война на народното учительство. Най-мръснитѣ, най-гаднитѣ, най-отвратителнитѣ, най-вулгарнитѣ, най-циничнитѣ ругавия тѣ изсипаха по неговъ адресъ безъ да имъ трепне окото. Но и това ги не задоволи. Съ единъ законъ, гласуванъ крадешкомъ за една нощъ отъ послушното болшинство, правителството отне на българския народенъ учителъ гражданскитѣ и политическитѣ правдини и го приравни съ прѣстѣпниците и циганитѣ. Съ едно озаконено беззаконие правителствената клика лиши народния учителъ отъ правото да има свои политически убѣждения, да се изразява публично на партийнитѣ сбирки, да участва въ политическитѣ събрания, да се сдружава, за да ратува за материалното си подоброустройство — съ една рѣчь поиска да създаде отъ народния учителъ единъ безмълвенъ робъ. Обаче учительството, което скъпо цѣни своитѣ права и свободи, не се подчини на антиконституционния законъ за сдружаванята и поведе въ кръга на законитѣ доблѣстна борба, отзивъ на която днесъ ставатъ всички прогресивни и демократични елементи въ страната. Отъ своя страна управницитѣ, чието управление е единъ нанизъ отъ беззакония, флагрантитѣ нарушители на конституцията, които започнаха властването си, като унищожиха беззаконно закона за чиновницитѣ, като суспендираха закона за отчетността по бюджета и увѣнчаха своята дѣйностъ, като съ указахъ закриха университета, създадоха скандалния законъ съ обратна сила за военнополовитѣ сѣдилища и въведоха цензурата на печата, подъ името конфискация, — тия хора иматъ смѣлостта да обявятъ народнитѣ очители за нарушители на законитѣ, за развратници, за анархисти. . . Въ сжщностъ ония които днесъ стоятъ на чело на управлението, дадоха първи примѣръ на безредие, на закононарушение, на анархия.

Днесъ правителството съ своитѣ закони, създадени въ моменти на злоба и умопомрачение, прѣкрачва руганията и хулитѣ: повече отъ 500 души учители, най-буднитѣ, най-дѣйнитѣ, цѣлта на учительството, сж изхвърлени отъ мрътъ Апостоловъ на улицата. Стотини учителски сѣмей-

ства сж изложени на гладъ и мизерия. Мрачни и тежки дни настѣпватъ за нашето народно училище; което е подхвърлено на гибелни и зловѣжни сътресения. Възпитанието на налитѣ чедѣ, бъдещето на нацията, става играчка за угода на партизанскитѣ амбиции.

Ала гоненото, руганото, хуленото народно учительство бодро и будно стои на своя постъ; то дава вече отпоръ на реакционната и съсипателна училищна политика на днешното правителство въ повсимѣстнитѣ протестационни събрания, въ които цѣлото прогресивно и демократично гражданство взима живо участие. Българскитѣ граждани, които копнѣятъ за бѣднината на разстѣлитѣ поколения, сж морално длъжни да подкрѣпятъ високосправедливата борба на учительството и заедно съ него да ратуватъ за свободата на народопросвѣтното дѣло.

Като прѣвършваме нашата статия, ние не можемъ да се въздържимъ да не цитираме въ заключението хубавитѣ заключителни думи на отличния народенъ трибунъ г. М. Златановъ, казани на софийския учителски митингъ:

„Ние ще протестираме и ще искаме народното учительство да бѣде почитано. Прѣди да имаме българска държава и прѣди да можеше всѣки прѣстѣпникъ да говори за държавенъ престижъ, въ тая земя имаше учительство, което прѣскаше свѣтлина, което будише съзнание, което подготви основитѣ на тая държава. И само една безумна власт може така да позори страната, като обявява това сжщото учительство за врагъ на отечеството и държавата. За това отечеството и въ турско време, па и сега, съжалъ Рила, я родниятъ учителъ безстрашно срѣщаше смъртта въ занданитѣ и на бѣсилкитѣ, като отправяше благословии за честита и славна бѣднина на своя народъ. Въ името на тази любовъ, която народниятъ учителъ е ималъ винаги къмъ своя народъ, ние сме длъжни да го подкрѣпимъ въ законитѣ му и справедливи искания“.

Опашата звѣзда.

Отъ мѣсець насамъ всѣка сутинъ между 3—4 часа, на изтокъ се вѣстѣва на небосклона една случайна, печакана гостена — комета, или както казва народа; *опашата звѣзда*. Тази комета е видѣна отъ разни кѣтове на земята, а сега може да се заблѣжи и отъ нашия край. Станете сутринъ къмъ 3½ часа и вгледайте се внимателно на изтокъ къмъ съзвѣздието „Близнаци“; ще заблѣжите една малка звѣзда съ слабосвѣтла мъглива опашка, дълга нагледъ около 1 метъръ — това е кометата, за която става дума. Хора, които отиватъ на работа при зори, сж имали възможностъ да я заблѣжатъ.

И сега, както сѣкога, опашата звѣзда е прѣдметъ на различни суевѣрни тълкувания и пророкувания. Отъ край врѣме простолуднето е гледало въ кометитѣ прѣстѣта на Провидѣнието и ги е считало за прѣдвѣстници на различни бѣдствия; войни, болести, наводнения, гладъ и пр. И новата комета не може да остане безъ разни смѣшни и оригинални тълкувания. — Гладъ голѣмъ гладъ

ще настане, казваше прѣвъ денъ си една бабичка.

— Не, обади се друга, войнѣта ще има.

Чухме прѣди нѣколко дена дори единъ „зевекъ“ да говори:

„Видѣхте ли опашата звѣзда? Лопю знамение! Ще паднатъ сѣмболитѣ! И небето вече не иска да ги търпи“.

Разбира се, че науката не иска да знае, що мислитъ невѣжитѣ и суевѣрцитѣ за небеснитѣ явления.

* * *

Отъ всички небесни тѣла кометитѣ съ своя чудноватъ и своеобразенъ изгледъ сж приковавали вниманието на хората, защото тия скитници съ звѣзди се появяватъ рѣдко и още по-рѣдко могатъ да се заблѣжатъ съ просто око. Наистина всѣка година ни идватъ на гости по 6—7 комети, ала тѣ не могатъ да се заблѣжатъ безъ телескопъ. Тая година напр. отъ 1 януарий до сега сж открити три малки телескопични комети.

Кометата, за която е дума, е четвърта по реда си. Тя е открита на 22 юний отъ американеца Даниелъ въ Принсетонъ (Съединенитѣ Щати); затова въ неговъ честъ е наречена „комета Даниелъ“. Отначало тя се заблѣзвала само съ помощта на телескопа, и едва отъ 71 юлий започнали да я виждатъ съ свободно око като блѣдосвѣтла мъгла. Лека-полека тя се приближава до слънцето и земята и става по-свѣтла, по-ясна и по-голѣма; въ началото на септемврий ще достигне най-близката гочка до слънцето, а слѣвъ това ще започне да се отдалечава: слѣвъ като го заобикола, ще се вижда вечеръ слѣвъ залѣзъ — слѣнце и тогава ще е най-удобно да се наблюдава.

Кометата „Даниелъ“ има нѣколко опашки, около седемъ, но повечето отъ тѣхъ не се виждатъ съ просто око. Най-дългата опашка на 7 юлий била 12 милиона километра, т. е. половината отъ разстоянието между земята и слънцето. Въ сжщия денъ ядрото, т. е. най-свѣтлата ѧ частъ, било 173,000 километра или 14 пѣти по-голѣмо отъ диаметра на земята. А.

ОТЗИВИ

Освирканъ професоръ.

На 4 т. м. вечерта въ морската градина се разигра една трагикомедия, която ни наведе на твърди печални мисли за бъдещето на нашия „новъ“ университетъ. „Ново-произведениетъ“ професоръ г. Н. Пиперкова, учителъ въ военното училище, седѣлъ съ нѣколко свои приятели на една маса въ бюфета при градината. Не щепъ ли, нѣколко студенти и абитуриенти, щомъ се научили за присѣтствието на г. професора, отишли въ бюфета и заели една маса, отдѣто започнали да прѣдизвикватъ г. Пиперкова и да го освиркватъ. Сдланъ и изненаданъ отъ тая неприятна „овация“, той не зналъ какво да прави. А публиката, заинтересувана отъ случката, се трупада около му и сълюбопитство го гледала, като че ли искала да му каже: „Що ти трѣбваше да ставашъ професоръ?“

За щастие г. м-ръ Даниелъ, който

се намиралъ тамъ, спасилъ г. Пиперкова отъ трудното положение, като далъ заповѣдъ на полицията да разпръсне студентитѣ и да ги арестува.

Не сме ние, които ще подобримъ постѣпката на студентитѣ, които, като граждани на една свободна страна, трѣбва да уважаватъ прѣди всичко свободата на личността на всѣки свой съгражданинъ, обаче не можемъ и да не заблѣжимъ, че „новитѣ“ професори, които се туриха въ услуга на реакцията, изгубиха своята стойностъ като характери и спечелиха, вмѣсто уважение, прѣзрение и негодудание отъ страна на българската интелигенция. А до като бѣднитѣ студенти палатъ въ душата си такива чувства къмъ професоритѣ си, ние не можемъ да върваме, че университета ще може да се открие безъ скандали. Нека не се забравя, че най-сжщественото най-важното условие за успѣшна дѣйностъ на всѣки прѣподавателъ — отъ основния учител до професора — е авторитета, съ който трѣбва да се ползува прѣвъ възпитаницитѣ си. Изгуби ли единъ прѣподавателъ авторитетъ прѣвъ ученицитѣ си, той губи обичта, уважението, доврѣието имъ и става не само безполезенъ, но дори вреденъ въ учебното дѣло, защото той става да бѣде ръководителъ и възпитателъ на младежта, защото той изпада въ окаяното положение на натрапникъ, на фелдфебелъ... Такавъ учителъ се лишава отъ онай правствена стойностъ, която го издига като жрецъ на чистината, хубавото и доброто, и затова колкото по-рано напустне своето поприще, толкова по-голѣма услуга ще принесе на образователното дѣло.

Днесъ педагогитѣ твърдятъ, че дори основниятъ учителъ става безполезенъ за училището, щомъ изгуби доврѣието и обичта на своитѣ възпитаници — 6—10 годишни дѣца, а какво ще бѣде съ единъ професоръ, не почитанъ и мразенъ, който пѣма работа съ дѣца, а съ възрастни хора, които могатъ вече да разсждаватъ, да мислятъ и самостоятелно да дѣйствуватъ — всѣки може да се прѣдстави.

Новитѣ „професори“, които се възползуваха отъ изключителнитѣ условия, въ които се намира сега нашия университетъ, за да заематъ неправилно и недостойно единъ такъвъ важенъ постъ въ народопросвѣтното ни дѣло, значително се понижиха въ очитѣ на обществото и бѣднитѣ си възпитаници. Могатъ да бѣдатъ най-способнитѣ професори, може да бѣдатъ заслужили маже на науката, обаче тѣ, изгубили своя авторитетъ, ще сѣятъ вѣтъръ, за да жънатъ бури... Не ще ли почувствуватъ мъчително неспокойствие, тежко душевно терезание, когато прѣвъ есенъта ще трѣбва да се срѣщнатъ очи съ очи въ своитѣ аудитории съ студентитѣ, които сега ги освиркватъ и подиграватъ по улицитѣ? Съ какви очи ще се явятъ прѣвъ младежта, която ги счита за орѣдин на реакцията и мракобѣсието? И тѣхнитѣ лекции не ще ли замратъ като „гласъ въ пустиня“? Съ какво душевно доволство тѣ ще прѣвършватъ своитѣ лекции, които ще бѣдатъ посрѣщани съ незадово-

А при такива условия безъ друго

университетът от мѣсто, дѣто трѣбвѣ да звучи словото на чистата наука, ще се прѣвърне въ вертепъ на скандали и безредие за прѣмахването на които г-да професоритѣ ще трѣбва да поискатъ да се открие въ храма на висшата наука и единъ полицейски участъкъ... А свободната наука тогава въ нашата *alina mater* ще цвѣти и ще върже... тръне и бодили,

Нечистотата въ бюфета при морската градина

Писали бѣхме за голѣмата нечистота, въ която съдържателятъ Декранъ Тюфекчиятъ държи бюфета и и гостилницата при морската градина. Сега ние можемъ да подкрѣпимъ нашето твърдение съ единъ актъ, съставенъ на съдържателя на бюфета отъ санитарнитѣ власти. Тази актъ ни разкрива, каква отвратителна мръсотия царя въ бюфета и гостилницата, дѣто всѣка вечеръ десетки граждани отиватъ за развлѣчение. Поради интереса, който прѣдставлява той, ние го прѣдаваме изцяло.

Актъ.

Подписанитѣ градски лѣкари днесъ 23 юли 1907 г., направихме ревизия на бюфета на приморската градина, чийто съдържателъ е Декранъ Тюфекчиятъ, и намѣрихме: повечето отъ чиниитѣ, които бѣха вече измити и готови за сервиране, мръсни, не добръ измити и мазни; при това покрити съ една мръсна кърпа. Дѣската, на която рѣже месо, и дървения чукъ, съ които начукватъ месото, нечисти — по тѣхъ има останки отъ кръвъ, лой и масло; застъхнали и разложени отъ прѣди нѣколко дни. Подътъ е цѣло блато, а маситѣ, по които държи съестнитѣ продукти, сѣ нечисти. Въобще чистотата въ цѣлата кухня е съвсѣмъ недостатъчна. Месото, скѣлцано за бюфета, е покрито съ мръсна кърпа. Тенджерата, въ която се правятъ розвива съ картофи, е не калайдисана добръ изтрита е вече и червена, на дъното и по ръбоветѣ. Измежду прѣснатъ риба, която държатъ въ единъ панеръ съ ледъ, се намѣриха 4 риби развадени и вмирисани. Въ единъ мръсенъ газенъ сандѣкъ, който се намира въ кухнята и служи за омивалникъ, се намѣриха нѣколко парчета мозѣкъ-пане, готовъ за пържане, вече вмирисанъ и оплютъ отъ мухитѣ. Единъ голѣмъ късъ отъ месо филе бѣ вече вмирисанъ и наплотъ отъ мухитѣ. На дъното на този сандѣкъ има една вмирисана отайка отъ талашъ, кръвъ и късчета месо, които издава отвратителна миризма. Въ едно газено тенеке държи краставици въ саламура, които сѣ затиснати съ двѣ дъсчици, съвършено мръсни, съ кашъ взети отъ нѣкой курникъ; саламурата е омърсена, плѣснѣяла и издава лоша миризма. Въ една купа държи маслини въ саламура, и тамъ се намѣриха множество удавени му малки пеперудки и една бляха. Само тозгяха въ бюфета е нечисто. Много отъ чашитѣ за бира и вода сѣ съ ступени ръбове и не добръ измити и изтрита. Водата за пиение се държи въ специаленъ съдъ, но тя не е смѣнявана често, и съдътъ не е измиванъ всѣкидневно, та при разбъркване водата е не чиста — въ нея плаватъ пра-

шинки, косми и други нечистотии. Лимонадовата вода, отъ фабрика-та на Д. Втичевъ, която се продава на посѣтителитѣ за разхлада, се прѣгледа и намѣрихме, че 41 шишета сѣ нечисти — съдържатъ пращинки, косми отъ четка, муки, крила отъ мухи и др. 3 шишета горпѣбанска вода се намѣриха нечисти — съдържатъ отайка и пѣкави люспи. Прислугата въ готварницата е облѣчена нечисто и непрѣгледана отъ градски лѣкарь. На вѣтъ отъ бюфета разливатъ вода и се образувало цѣло блато

Разваленитѣ прѣдмети: Лимонадовата вода, горпѣбанската, крас-тавицитѣ, месото, рибитѣ, мозѣка се унищожиха.

За горпѣното се състави настоя-щия актъ.

Подписали двама градски лѣкари и трима санитарни агенти.

Слѣдъ очибенитѣ поразителни факти, които се посочватъ въ акта, съдържателятъ на бюфета е ималъ нахалността да твърди прѣдъ лѣкаритѣ, които сѣ констатирали мръ-сотията въ бюфета, че „това сѣ малки работи“ и че „бюфета е въ при-мѣрна чистота“ и затова отказалъ да подпише акта. Ето нашето об-щинско управление на какви хора е повѣрило грижата да работятъ за повдигане репутацията на варненския курортъ!

Поврѣденъ мостъ.

Съобщаватъ ни, че желѣзния мостъ по желѣзно-пътната линия при р. Девня е съвършено поврѣденъ и за-страшава да рухне. Ние обръщаме вниманието на нашитѣ инженерно-технически власти да взематъ още отъ сега мѣрки да се поправи моста, защото прѣзъ зимния сезонъ това не ще е възможно. Не стане ли това, не ще далечъ денятъ, когато ще бж-демъ свидѣтели на нѣкой катастро-фа, която ще спре съобщението меж-ду Варна и Девня и ще причини грамадни щети и загуби на девненски-тѣ търговци, които въ такъвъ слу-чай не ще можатъ да изнасятъ свои-гѣ индустриални произведения. Са-миятъ фактъ, че досега моста е не-поправенъ, говори за типичното не-хайство на нашитѣ желѣзно-пътни и инженерни власти, които, безъ напомняне, трѣбваше да се загри-жатъ за поправката на моста.

Кметско отмѣщение.

Въ отговоръ на писаното въ ми-налия брой на вѣстника ни за свое-волията на нашия „любимъ“ кметъ Г. д-ръ Пюскуллиевъ, биде уволненъ отъ длъжностъ помощникъ библио-текаръ въ градската ни библиоте-ка г. Елисей Ив. Петковъ, братъ на редактора ни Ст. Петковъ. Съ то-ва г. кметътъ мѣри да отмѣсти, за дѣто вѣстника ни въ всѣки брой из-нася по единъ фактъ отъ неразбо-ринитѣ, които съществуватъ въ об-щинското ни управление. Г. Пюс-куллиевъ навѣрно си е въобрази-валъ, че, като назначи за помощ-никъ библиотекаръ брата на редак-тора ни, ще ни подкупи и ще ни ангажира да мѣчимъ и да не из-насяме прѣдъ обществото истинско-то положение на общинскитѣ рабо-ти. Жалка и наивна самоизмама! Нека знае г. Пюскуллиевъ и него-витѣ съподвижници, че ние високо цѣнимъ нашия дългъ на вѣстника-ри, на будни и вѣрни стражи на

обществения интереси, и никога и по никакъвъ начинъ не ще прода-демъ нашата самостоятелностъ и доб-ровѣстностъ на когото и да било, на дори билъ той ликметъ на градъ Варна; нека знае, че въ нашето лице не може да намѣри продажни вѣстникари, които съ ориенталско рабобѣние могатъ да го славословятъ.

Дневни новини

Учителски митингъ въ Варна. Варненското околийско учителско дружество свиква на 12 т. м. — не-дѣля — въ зала „Съединение“ пуб-лично протестационно събрание про-тивъ днешната реакционна и съси-пателна, училищна политика на м-ра Апостола. На събранието сѣ покани да взематъ участие съ свои-дрѣдствители — оратори всички мѣ-стни опозиционни партийни органи-зации. Въ издадената за тая цѣлъ покана дружеството се обръща къмъ Варненското гражданство съ слѣдния многозначителенъ позивъ: „Въ-гарски граждани и гражданки, ако вие милѣте за интереситѣ на учеб-ното дѣло, ако имате присърце въ-питанието и образованието на Ва-шитѣ чедъ — надеждата и бъдещето на страната, — стечете се на нашето събрание да издигнемъ високо и смѣло гласъ на протестъ срѣщу реакцион-ната и съсипателна училищна поли-тика на днешното правителство“.

Дѣлото на бившиятъ градоначалникъ. Слѣдствието по вѣтковземан-ията и изнудванията, ужъ вършени отъ бившия градоначалникъ Желю Поповъ, още продължава. Разпитани сѣ около 80 свидѣтели, повече отъ които, както се говори, установяватъ че Поповъ е вършилъ флагрантни за-кононарушения. Сждътъ бѣ постано-вилъ да се задържи подъ арестъ, и г. градоначалникътъ лежа една нощъ въ окръжния затворъ, обаче, на другия денъ биде освободенъ подъ гаранция 2000 лв. Както се учимъ, сждътъ билъ на мнѣние да даде право на всички граждани, оцетени отъ при-нудителнитѣ вѣтковземания на По-пова, да заведатъ срѣщу него граж-дански искъ за прѣтърпени щети. Ще се повърнемъ.

Кражди. Миналата седмица крадци вѣзали въ къщата на варненския гражданинъ Никола Мутафовъ, ко-мисионеръ, и задигнали разни злат-ни и сребърни прѣдмети, на стой-ностъ 6000 лв.; по благодарение бър-зитѣ мѣрки, взети отъ полицията, крадцитѣ — двама дигани сѣ заловени и сега се намиратъ въ затвора. По-лицията заслужава при тази случка похвала за бързото ѣ пиане.

Удавени матрози. На 9 т. м. лодката, съ която 7 души матрози правѣли упражнения къмъ южната страна на вѣнлолома, се прѣобър-нала и всички, които се намирили въ нея, паднали въ морето. Веднага отъ парахода „Надежда“ се спу-стнали съ ладии да дадатъ помощъ, благодарение на които били спасени петима отъ матрозитѣ, а двама — Ст. Н. Ставревъ отъ с. Шуница и Димитъръ Ил. Атанасовъ отъ с. Ме-дово, Анхилска околия се удавили.

Удавенъ. На 9 т. м. младежътъ Никола Вичевъ, 15 годишенъ, отъ гр. Варна се удавилъ въ езерото.

Нови торпильори. Нашата скром-на флота се съдоби още съ три нови

торпильора, построени прѣди гри мѣ-сеца въ мѣстната торпильоростро-ителница. Споредъ свѣдѣнията, които имаме, тия торпильори ще бждатъ освѣтени и пуснати въ водитѣ къмъ 20—25 т. м.

Старецъ-развратникъ. Седемде-сетгодишниятъ бѣлобродъ старецъ, Ил. Стояновъ слуга въ мѣстното си-ротопиталище, и обезчистилъ едно отъ питомцитѣ на сиропиталището — 12—18 годишно момиче. Ста-рецътъ-развратникъ е билъ заловенъ въ прѣстѣпнието, арестуванъ и прѣдаденъ на сѣдебнитѣ власти. Ще се повърнемъ.

Лични. Въ града ни пристигна и се установява на частна практика Г. д-ръ Илия А. Илиевъ, свършилъ по медицината въ Берлинския уни-верситетъ, синъ на Варненския ко-мисионеръ А. Илиевъ. Пожелаваме ползотворна дѣлностъ и успѣхъ на младия лѣкарь.

— Секретарътъ на българското параходно дружество г. Иосифъ П. Кутиковъ се сгодилъ съ г-ца Пау-лина Зубекъ. Нашитѣ честитаваня на младата двойка.

Битъ отъ жени. Единъ старъ господинъ, съ жена и дѣца, извѣ-стенъ на варненци съ свои навикъ често да задѣва и закача безочливо чуждитѣ жени, завчера отишълъ край езерото, въ мѣстността „Максуда“, дѣло нѣколко жени перѣли дрѣхи, да дири „ловъ“. Пошурѣлъ, вѣро-ятно, отъ лѣтната жегъ, той се спу-стналъ и цалувналъ една отъ же-нитѣ. Обаче жената надала викъ, и тогчасъ всички нейни другарки се стекли, коя съ кобилици, коя съ мокри дрѣхи, коя съ камъни, и на-ложили здраво стария развратникъ, който едва се отклонилъ отъ тѣхнитѣ ржѣ.

Пожаръ. На 8 т. м. е избухналъ пожаръ въ IV уч., улица „Пани-га“, № 44, въ яхтя на Замбилъ Мардирасова, гдѣто е имало скла-дирани нѣколко бали сѣно. Пожа-рътъ е застрашавалъ да вземе ши-роки размѣри и да опустоши всички съседни сгради, обаче, благодарение на бързата и енергична помощъ на пожарна команда, е билъ потушенъ. Загубитѣ възлизатъ на около 40 л.

Единъ административенъ произ-волъ и пронуорството.

Постѣпи въ редакцията ни за пуб-ликуване слѣдующата дописка:

—Прѣди нѣколко дѣпа въ Прова-дия е станалъ единъ печуванъ скан-далъ. Дѣѣ непознати лица, прѣдстав-ляющи се за пълномощници на единъ варненски търговецъ, явили се въ манифактурния дюгенъ на Мелконъ Каванджиянъ въ гр. Провадия и по-искали да описватъ и прибиратъ на-ходящата се въ дюгена стока, за да я експедира въ Варна. Като срѣщ-нали тукъ, разбира се, съпротивле-нието на притежателя на стоката, — Мелконъ Каванджиянъ, обърнали се къмъ полицията, на която казали, че стоката въ дюгена на Мелкона е тѣхна по силата на единъ сѣде-бенъ помирителенъ протоколъ и че Мелконъ се съпротивлява и закана, затова полицията да имъ даде съ-дѣйствие, за да си прибератъ стоката. Полицията не е чакала повече да ѣ молятъ и веднага нѣколко стра-жари на чело съ поменатитѣ двѣ лица и единъ старши отиватъ въ дю-

Печат. на Д. Тодорвъ и С-ие, — Варна